

[Lange.]

3 Kr. 35 Øre —, men samtidig skal du ned-sætte Priserne paa de forskellige Sorter Rugmel, uden at du faar godtgjort det Tab, du derved lider. Jeg forstaar ikke, at man kan gennemføre en saadan Administration. Dette strider efter min Mening mod al rimelig Moral, og Staten kan ikke være det bekendt.

Jeg vil derfor gaa ud fra, at den højt-ærede Landbrugsministers Afvisning af Lovforslaget ikke kan være endelig. Jeg vil gaa ud fra, at det, man har gennemført med denne Ordning, vil Rigsdagen ikke kunne lægge Navn til, og jeg vil derfor ved Afslutningen af denne Forhandling tillade mig at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, i hvilket man faar Lejlighed til at sætte sig nærmere ind i disse forskellige Forhold, maaske faar Lejlighed til at undersøge, hvor meget det drejer sig om. Vi bør have et saadant Udvalg, for at de Folk, hvis Interesser man her paa en højest mærkelig Maade har spillet Bold med, faar Lejlighed til at fremsætte deres Synspunkter, og for at vi kan faa en Forhandling med den højtærede Landbrugsminister. For den Afvisning, som den højtærede Minister her har givet Forslaget, kan ikke være det sidste Ord i denne Sag.

Kr. Johansen: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Lange) sluttede med at sige, at han agtede at foreslaa at faa denne Sag behandlet i et Udvalg. Jeg skal derfor ikke udtale mig slet saa afgjort om Sagen, som jeg maaske vilde gøre, hvis jeg straks skulde tage Stilling dertil. Jeg vil dog sige med Hensyn til Spørgsmaalet om Maksimalpriserne, at jeg tror ikke, det er Landbrugsministeren, der fastsætter disse Maksimalpriser. For at kunne bedømme, om det er berettiget i denne Forbindelse at tale om baade Moral og Velanstændighed, var det dog bedst at vide, paa hvilket Grundlag disse Maksimalpriser er fastsat. Det er vanskeligt paa nærværende Tidspunkt at afgøre, om det ærede Medlem ikke tager denne Sag lidt mere højtideligt, end der egentlig er Grund til.

Det ærede Medlem siger, at Ministerens Argumenter kun har meget lidt med Sagen at gøre. Der kan imidlertid være flere Opfattelser deraf, for efter min Mening har

de i Virkeligheden uhyre meget med Sagen at gøre. Det, Ministerens Redegørelse viser, og det, man i øvrigt heller ikke var uvidende om i Forvejen, er dette, at netop en Lovgivning som denne helst skal gennemføres saa hurtigt som muligt, da man ellers udsætter sig for netop Forhold som det, Ministeren nævnte: det store Salg fra enkelte Firmaer den 23. Januar. Ministerens Redegørelse viser, at det er uhyre vanskeligt at gennemføre et Lovforslag som det foreliggende uden at komme ud for adskillige mærkelige Ting, der i alt Fald kan være lige saa uheldige som alt det, det ærede Medlem for nylig talte om. Jeg tror, at de Salg, der er sket den 24., har været meget smaa, og at der i Almindelighed er taget saadanne Forbehold, at de Tab, der kan være Tale om, bliver minimale. Jeg kan derfor give Tilslutning til de Betragtninger, som den højtærede Minister fremsatte, men mener i øvrigt, at naar Sagen skal henvises til Undersøgelse i et Udvalg, kan vi i dette Udvalg se, om der kan skaffes nærmere Oplysninger om de Forhold, som Sagen drejer sig om. Paa Forhaand kan jeg imidlertid give Ministerens Betragtninger min Tilslutning.

Bækgaard: Da den Lov, der foreslaas ændret her, var til Behandling og blev vedtaget paa Rigsdagen, medvirkede mit Parti ikke til dens Gennemførelse af Grunde, som dengang blev fremhævet, og som jeg ikke nærmere skal komme ind paa, saa meget mindre som det ikke er Lovens egentlige Indhold, der nu foreslaas ændret. Hvad det her drejer sig om, er, som vi har hørt, Opkrævning af Afgiften for en enkelt Dags Salg. Principielt er mit Parti enigt med Forslagsstillerne i, at Lovens Bestemmelse paa dette Punkt vil komme til at virke uheldigt for de paagældende Forhandlere. Der kunde derfor nok være Grund til at rette paa det Forhold, for saa vidt som det praktisk lader sig gøre paa det nuværende Tidspunkt.

Efter den højtærede Landbrugsministers Redegørelse for Forholdene skulde det imidlertid have været almindelig bekendt forinden Lovens Vedtagelse, hvad den gik ud paa, og Ministeren mener ud fra det Synspunkt, at der ikke kan være begaaet noget urigtigt. Det centrale i Sagen er nok det, at Afgiftspligten er indtraadt et Døgn før